

ผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อย (*Vernonia cinerea* (L.) Less) ที่มีต่อการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิสของรากหอม และการเจริญเติบโตของวัชพืชบางชนิด

ธีรรัตน์ แหม่มชัยพร* ธีรวัฒน์ พลายระหาร และสุภาพร สอนอินดี๊ะ

สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม นครปฐม 73000

*E-mail: teerarat_61@hotmail.com

รับบทความ: 8 สิงหาคม 2560 ยอมรับตีพิมพ์: 19 พฤศจิกายน 2560

บทคัดย่อ

การทดสอบผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อย (*Vernonia cinerea* (L.) Less) สดและแห้งที่มีต่อการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิสที่ปลายรากหอมและการเจริญเติบโตของวัชพืช 2 ชนิดคือ ต้อยติ่ง (*Ruellia tuberosa* L.) และกระถิน (*Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit) พบว่า สารสกัดจากต้นหมอน้อยด้วยน้ำกลั่นที่อัตราส่วน 1:10 1:20 และ 1:40 กรัม/มิลลิลิตร มีผลทำให้ความยาวของปลายรากหอมลดลงและมีผลยับยั้งการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิสที่ปลายรากหอม สารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งทำให้ออกมาจากรากหอมมีความยาวเฉลี่ยน้อยกว่าสารสกัดจากต้นหมอน้อยสดในทุกความเข้มข้น โดยเฉพาะที่อัตราส่วน 1:10 มีความยาวรากเฉลี่ยเท่ากับ 0.5 เซนติเมตรและส่งผลทำให้ค่าดัชนีการแบ่งเซลล์ (MI) ลดลงมากที่สุด เหลือเพียง 36.21% เมื่อเปรียบเทียบการออกฤทธิ์ของสารสกัดระหว่างต้นสดและต้นแห้ง พบว่า สารสกัดจากต้นแห้งมีแนวโน้มการออกฤทธิ์ยับยั้งการแบ่งเซลล์ในรากหอมได้ดีกว่าสารสกัดจากต้นสด สำหรับผลการทดสอบสารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งด้วยน้ำกลั่นต่อการงอกและเจริญเติบโตของต้อยติ่งและกระถินในจานเพาะเลี้ยง พบว่า สารสกัดจากหมอน้อยที่อัตราส่วน 1:10 และ 1:20 ยับยั้งการงอกของเมล็ดต้อยติ่งได้อย่างสมบูรณ์และที่อัตราส่วน 1:40 มีเฉพาะความรากที่งอกออกมาจากเมล็ด แต่ในเมล็ดกระถินพบว่า สารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 มีผลยับยั้งการงอกได้ดีที่สุด รองลงมาคืออัตราส่วน 1:20 และ 1:40 ตามลำดับ โดยมีร้อยละการงอกของเมล็ดเท่ากับ 13.16 31.58 และ 47.37 ตามลำดับเมื่อเทียบกับชุดควบคุม ส่วนผลของการพ่นสารสกัดจากต้นหมอน้อยให้กับต้นกล้าต้อยติ่งและกระถินในกระถาง พบว่า สารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 ทำให้ต้อยติ่งและกระถินมีร้อยละการรอดชีวิตน้อยที่สุดโดยมีร้อยละการรอดชีวิตเท่ากับร้อยละ 49.11 และ 63.33 ตามลำดับ นอกจากนี้ สารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งทุกอัตราส่วนมีผลยับยั้งการเจริญเติบโตด้านความยาวของลำต้นและความยาวรากของต้นต้อยติ่งและกระถิน และยังส่งผลต่อปริมาณคลอโรฟิลล์ เอ คลอโรฟิลล์ บี และคลอโรฟิลล์ รวมด้วย จากการทดลองจะเห็นได้ว่า สารสกัดจากต้นหมอน้อยมีประสิทธิภาพในการยับยั้งการแบ่งเซลล์และการเจริญเติบโตของพืชมากขึ้น เมื่อระดับความเข้มข้นของสารสกัดเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: ต้นหมอน้อย ไมโทซิส การยับยั้ง การเจริญเติบโต วัชพืช

Effects of Little Iron Weed (*Vernonia cinerea* (L.) Less) Water Extract on Mitotic Cell Division of Onion Root and on Seedling Growth of Some Weeds

Teerarat Chaemchaiyaporn*, Teerawat Plairahan and Supaporn Soninta

Program Study of Biology, Faculty of Science and Technology,
Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom 73000, Thailand
E-mail: teerarat_61@hotmail.com

Received: 8 August 2017 Accepted: 19 November 2017

Abstract

Inhibitory effects of fresh and dried Little Iron Weed (*Vernonia cinerea* (L.) Less) water extracts on onion root mitotic cell division and seedling growth of *Ruellia tuberosa* L. as well as *Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit were conducted under laboratory conditions. The water extracts at the ratios of 1:10, 1:20 and 1:40 g/mL affected onion root length and mitotic cell division (MI). The dried plant extracts provided higher inhibitory effects than the fresh ones at 1:10 ratio. In addition, onion root length was reduced to 0.5 cm, and the mitotic index was decreased to 36.21%. The dried little iron weed water extracts at 1:10 and 1:20 ratios completely inhibited *Ruellia* seed germination, while the 1:40 ratio inhibited shoot growth, only root that emerged from the seeds. In *Leucaena*, the little iron weed extracts at 1:10, 1:20 and 1:40 ratios decreased seed germination to 13.16, 31.18 and 47.37% of control, respectively. In the foliar application tests of the dried little iron weed extracts to *Ruellia* and *Leucaena* seedlings, it was found that the 1:10 ratio extract showed the highest toxicity to both seedlings which decreased survival percentages to 49.11 and 63.33% in *Ruellia* and *Leucaena*, respectively. The extracts also inhibited shoot and root lengths and decreased chlorophyll *a*, chlorophyll *b* and total chlorophyll contents of both test weeds, particularly at the high extraction ratios.

Keywords: *Vernonia cinerea* (L.) Less, Mitosis, Inhibition, growth, Weed

บทนำ

วัชพืชเป็นปัญหาสำคัญทางการเกษตร ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเติบโตของพืชปลูก ทำให้

ผลผลิตทางการเกษตรลดลงในทุก ๆ ปี เกษตรกร ต้องใช้สารเคมีในการกำจัดวัชพืชเป็นจำนวนมาก และเมื่อมีการใช้ต่อเนื่องอย่างยาวนาน อาจส่งผล

ให้เกิดสารตกค้างในดิน ในปัจจุบันนักวิจัยจึงค้นคว้าหาสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำมาใช้ในการควบคุมวัชพืช และไม่มีผลตกค้างในสภาพแวดล้อม จากการศึกษานานาชาติทางเคมีภายในพืช พบว่า สารจากพืชหลายชนิดมีความสามารถในการยับยั้งหรืออาจกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชอีกชนิดหนึ่งได้ เช่น สารสกัดด้วยน้ำจากใบตาดตะกั่ว (*Hemigraphis alternata* (Burm. f.) T. Anderson) สามารถยับยั้งการงอกและการเจริญเติบโตของผักกาดหัวและข้าวเจ้าได้ และศักยภาพในการยับยั้งจะเพิ่มขึ้นเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดเพิ่มสูงขึ้นด้วย (Chatiyanon et al., 2014) ปรากฏการณ์ที่สารเคมีในต้นพืชหรือวัชพืชมีบทบาทต่อการเจริญเติบโตของพืชหรือวัชพืชชนิดอื่น ๆ ได้นั้นเรียกว่า อัลลีโลพาที (allelopathy) และสารที่ปล่อยออกมาเรียกว่า สารอัลลีโลพาที (alleochemical) ซึ่งเป็นสารพิษส่งผลกระทบต่อ การงอกและการเจริญเติบโตของพืชชนิดอื่น ๆ ได้ (Rice, 1984; Rizvi and Rizvi, 1992) จากการที่สารอัลลีโลพาทีที่มีผลต่อการงอกและการเจริญเติบโตของพืชอื่นได้นั้น จึงสามารถนำมาศึกษาประยุกต์เพื่อพัฒนาเป็นสารกำจัดวัชพืชธรรมชาติได้ เป็นทางเลือกในการควบคุมกำจัดวัชพืชเพื่อลดการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช อันส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และยังเป็นทางเลือกต้นทุนในการซื้อสารเคมีกำจัดวัชพืชได้ด้วย

ในงานวิจัยครั้งนี้จึงมีความสนใจศึกษาสารสกัดจากต้นหอมน้อยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการควบคุมการเจริญเติบโตของวัชพืช เนื่องจากหอมน้อยเป็นพืชที่ขึ้นเองได้ตามธรรมชาติ และหาได้ง่ายตามท้องถิ่นต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบผลของสารสกัดจากต้นหอมน้อยต่อการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิส (mitosis) ที่ปลายราก

หอมและผลของสารสกัดต่อการเจริญเติบโตของวัชพืชบางชนิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหาสารยับยั้งการเจริญเติบโตและเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปพัฒนาเป็นสารกำจัดวัชพืชต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การเตรียมสารสกัดจากต้นหอมน้อย

นำต้นหอมน้อยมาบดให้ละเอียดด้วยเครื่องบดไฟฟ้าแล้วแช่ในน้ำกลั่นที่อัตราส่วน 1:10 1:20 และ 1:40 กรัม/มิลลิลิตร แช่ตัวอย่างทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง จากนั้นนำมากรองเอากากออกด้วยผ้าขาวบาง และนำมากรองอีกครั้งด้วยกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1

การทดสอบผลของสารสกัดจากต้นหอมน้อยต่อการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิส

เพาะหอมแขก (*Allium cepa* L.) ในสารสกัดจากต้นหอมน้อยที่อัตราส่วนต่าง ๆ กัน เป็นระยะเวลา 3 วัน โดยใช้รากเป็นต้นควบคุมเมื่อครบ 3 วัน ตัดปลายรากหอมยาวประมาณ 2 – 3 มิลลิเมตร ใส่ลงในหลอดเห็ทริฟิวจ์ (microcentrifuge tube) ที่บรรจุ 1 N HCl ต้มในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 8 นาที นำปลายรากวางลงบนสไลด์ หยดสีย้อมคาร์บอิลฟูซิน (carbol fuchsin) ลงบนเนื้อเยื่อราก แช่ทิ้งไว้ประมาณ 1 – 2 นาที ปิดด้วยกระจกปิดสไลด์แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือกดเนื้อเยื่อให้แบนราบ และนำไปศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง

การทดสอบผลของสารสกัดจากต้นหอมน้อยต่อการงอกและการเจริญเติบโตของถั่วตัด และกระถิน

นำสารสกัดจากต้นหอมน้อย (*Vernonia cinerea* (L.) Less) แห่งที่อัตราส่วนต่าง ๆ มาศึกษาผลที่มีต่อการงอกและการเจริญเติบโตของถั่วตัด

(*Ruellia tuberosa* L.) และกระถิน (*Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit) ในจานเพาะเลี้ยงและในกระถาง โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มบริบูรณ์ (completely randomized design, CRD) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New multiple rage (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยทำการทดลองซ้ำ 4 ครั้ง ดังนี้

(1) นำเมล็ดต๋อยตั้งและเมล็ดกระถินมาเพาะในสารสกัดต้นหมอน้อยแห้งที่อัตราส่วน 1:10 1:20 และ 1:40 โดยนำเมล็ดใส่ในจานเพาะเลี้ยงที่วางรองด้วยกระดาษเพาะ จำนวนจานละ 20 เมล็ด ใช้สารสกัดปริมาตร 10 มิลลิลิตรต่อจาน บันทึกผลการทดลองและนับจำนวนเมล็ดที่งอกหลังเพาะเมล็ดเป็นเวลา 7 วัน

(2) เพาะเมล็ดต๋อยตั้งและเมล็ดกระถินในกระถางพลาสติกสี่ขาขนาด 8 นิ้ว เมื่อพืชเจริญเติบโตได้ 2 สัปดาห์ เริ่มพ่นสารสกัดที่อัตราส่วนต่าง ๆ โดยใช้ปริมาตร 50 มิลลิลิตร/กระถาง พ่นทุก ๆ 5 วัน เป็นจำนวน 3 ครั้ง สังเกตอาการของพืชหลังการพ่นสารสกัด บันทึกผลการทดลองโดยวัดความสูงของลำต้นและความยาวของราก จากนั้นนำไปต๋อยตั้งและกระถินไปวิเคราะห์ปริมาณคลอโรฟิลล์ โดยใช้สารละลาย N, N-dimethyl formamide (DMF) แล้วนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่องสเปกโทรโฟโตมิเตอร์ที่ความยาวคลื่น 647 และ 664 นาโนเมตร นำค่าการดูดกลืนแสงที่วัดได้ไปคำนวณความเข้มข้นของคลอโรฟิลล์ เอ (Chl_a) คลอโรฟิลล์ บี (Chl_b) และคลอโรฟิลล์รวม (Chl_{total}) ตามวิธีการของ Moran (1982)

ผลการวิจัยและอภิปราย

ผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อยต่อกระบวนการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิส

เมื่อเพาะรากหอมในสารสกัดจากต้นหมอน้อยทั้งแบบสดและแห้งที่อัตราส่วน 1:10 1:20 และ 1:40 โดยใช้ น้ำกลั่นเป็นชุดควบคุม (ตาราง 1) พบว่า สารสกัดจากหมอน้อยทั้งต้นสดและต้นแห้งมีผลทำให้ความยาวของรากหอมลดลงตามความเข้มข้นของสารสกัดที่เพิ่มขึ้น โดยสารสกัดจากต้นหมอน้อยสดส่งผลให้ความยาวรากหอมเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 2.37 และ 2.67 เซนติเมตรตามลำดับ สำหรับสารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งพบว่า สามารถทำให้ความยาวรากหอมเฉลี่ยน้อยกว่าสารสกัดจากต้นหมอน้อยสดในทุก ๆ อัตราส่วน โดยพบว่า ความยาวรากหอมเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.50 0.90 และ 1.26 เซนติเมตร ตามลำดับ

จากการศึกษาผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อยต่อการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิสในระยะต่าง ๆ ที่ปลายรากหอม (ตาราง 1) พบว่า สารสกัดทั้งต้นหมอน้อยสดและแห้งมีผลทำให้จำนวนเซลล์ในระยะ M phase ลดลง และจากการทดลองยังพบว่า สารสกัดทั้งต้นสดและแห้งมีค่าดัชนีการแบ่งเซลล์ (mitotic Index, MI) ในทุกอัตราส่วนต่ำกว่าชุดควบคุม ($p < 0.05$) โดยเฉพาะสารสกัดต้นแห้งมีผลให้ค่า MI ต่ำกว่าสารสกัดต้นสด ดัชนีการแบ่งเซลล์เป็นดัชนีวัดการเพิ่มจำนวนเซลล์ (Gadano et al., 2002) และความถี่ของการแบ่งเซลล์ (Fachinnetto et al., 2007) ดังนั้นการที่ค่า MI ลดลงจากการใช้สารสกัดจากหมอน้อย อาจเป็นผลมาจากวัฏจักรของเซลล์ (cell cycle) ถูกรบกวน แสดงว่า สารสกัดจากต้นหมอน้อยมีผลต่อการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิสที่ปลายรากหอมได้ โดยผลที่เกิดขึ้นอาจเนื่องมาจากสารสกัดจากต้นหมอน้อยส่งผลต่อการยับยั้งกิจกรรมของ cyclin-dependent kinase (CDK) ซึ่ง CDK มีบทบาทในการควบคุมวัฏจักรของเซลล์ โดยควบคุมการเปลี่ยนจากระยะ G1 ไป

ตาราง 1 ผลของสารสกัดจากต้นหอมน้อยที่อัตราส่วนต่าง ๆ กันต่อความยาวรากหอม จำนวนเซลล์ในระยะต่าง ๆ ของการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิสที่ปลายรากหอมและดัชนีการแบ่งเซลล์

อัตราส่วนของสารสกัด (น้ำหนัก/ปริมาตร)	ความยาวเฉลี่ย ของรากหอม (cm)	จำนวนเซลล์ในระยะไมโทซิส				ค่าเฉลี่ยของดัชนี การแบ่งเซลล์	ดัชนีการแบ่ง เซลล์ (%)
		โพรเฟส	เมทาเฟส	แอนาเฟส	เทโลเฟส		
ต้นหอมน้อยสด							
Control	5.30 ^a	4.67	2.67	4.00	6.00	17.12 ^a	100.00
1:40	2.67 ^b	3.67	4.00	1.33	3.67	14.90 ^b	87.03
1:20	2.37 ^c	5.00	4.00	2.67	2.00	12.91 ^b	75.41
1:10	2.20 ^c	4.33	2.00	1.00	4.00	8.75 ^c	51.11
ต้นหอมน้อยแห้ง							
Control	5.30 ^a	4.67	2.67	4.00	6.00	17.12 ^a	100
1:40	1.26 ^b	2.33	3.00	3.67	2.67	12.16 ^b	71.03
1:20	0.90 ^c	3.33	5.00	0.67	1.67	11.15 ^b	65.13
1:10	0.50 ^d	3.67	0.33	0.00	0.00	6.20 ^c	36.21

ดัชนีการแบ่งเซลล์ (mitotic index, %) = (จำนวนเซลล์ทั้งหมดที่มีการแบ่งเซลล์ ÷ จำนวนเซลล์ที่ตรวจนับ) × 100
ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันตามด้วยอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ($p \geq 0.05$)

เป็น S หรือจากระยะ G2 ไปเป็นระยะ M phase (Hopkins and Hüner, 2003) ซึ่งทำให้การแบ่งเซลล์ที่ปลายรากหอมลดลงได้ สอดคล้องกับรายงานของ Yan et al. (2015) ที่พบว่า สาร Artemisinin ซึ่งเป็นสารอัลลิโลพาที่จากต้น *Artemisia annua* มีผลยับยั้งความยาวต้นและความยาวรากของผักกาดแก้ว (*Lactuca sativa*) ส่งผลให้ค่า MI ลดลง โดยสารชนิดนี้มีผลต่อการยับยั้งการแบ่งเซลล์และการมีชีวิตของเซลล์ที่ปลายราก โดยสาร Artemisinin นี้จะทำให้เกิด reactive oxygen species (ROS) ในปริมาณมาก ทำให้เกิด lipid peroxidation ที่เยื่อหุ้มเซลล์ในอัตราสูง เซลล์จึงเกิดการตายและส่งผลกระทบต่อการแบ่งเซลล์รวมถึงกระบวนการทางสรีรวิทยาของพืช ซึ่งเป็นสาเหตุให้รากพืชถูกยับยั้งการเจริญเติบโตได้

ผลของสารสกัดจากต้นหอมน้อยต่อการงอกและการเจริญเติบโตของต้อยติ่งและกระถิน จากผลของสารสกัดจากต้นหอมน้อยต่อ

กระบวนการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิสที่ปลายรากหอม พบว่า สารสกัดต้นแห้งมีประสิทธิภาพในการออกฤทธิ์มากกว่าสารสกัดต้นสด ดังนั้นจึงนำเฉพาะสารสกัดจากต้นหอมน้อยแห้งมาศึกษาผลของการงอกและการเจริญเติบโตของต้อยติ่งและกระถินในจานเพาะเลี้ยงและในดินในกระถาง ซึ่งจากผลการศึกษาในจานเพาะเลี้ยง (ตาราง 2) พบว่า สารสกัดจากต้นหอมน้อยแห้งทุกอัตราส่วนมีผลต่อการงอกและการเจริญเติบโตของต้อยติ่ง โดยสารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 และ 1:20 มีผลต่อการยับยั้งการงอกอย่างสมบูรณ์ และเมล็ดที่เพาะในสารสกัดที่อัตราส่วน 1:40 มีเฉพาะรากที่งอกออกมาจากเมล็ด และมีร้อยละการงอกของเมล็ดต้อยติ่งเพียง 33.33% เมื่อเทียบกับชุดควบคุมสำหรับผลของการงอกและการเจริญเติบโตของเมล็ดกระถิน (ตาราง 2) พบว่า สารสกัดทุกอัตราส่วนมีผลต่อการงอกของเมล็ดกระถินและมีแนวโน้มการงอกลดลงเมื่อความเข้มข้นของสารสกัด

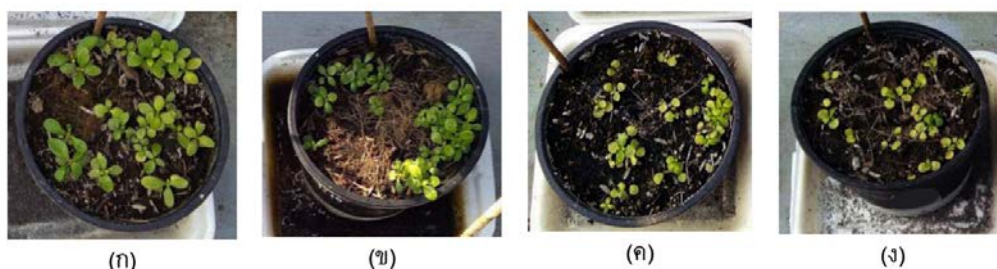
เพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะเมล็ดที่เพาะในสารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 มีผลให้การงอกของเมล็ดน้อยที่สุดคือ 13.16% และเมล็ดที่เพาะในสารสกัดที่อัตราส่วน 1:20 และ 1:40 มีร้อยละการงอกเท่ากับ 31.58 และ 47.37 ตามลำดับ ในส่วนความยาวของลำต้นและรากของต้นกล้ากระถิน พบว่า สกัดที่อัตราส่วน 1:10 และ 1:20 มีความยาวลำต้นเท่ากับ 1.83 และ 1.75 เซนติเมตร ตามลำดับ และความยาวรากเท่ากับ 1.08 และ 1.25 เซนติเมตร ตามลำดับ

สำหรับการเจริญเติบโตของต้นกล้าตั้งต้นและกระถินภายหลังการปนสารสกัดที่อัตราส่วนต่างกัน (ภาพที่ 1) พบว่า ต้นตั้งต้นมีอาการใบเหลืองขอบใบไหม้และส่งผลให้บางต้นตาย โดยสารสกัดที่อัตรา ส่วน 1:10 ทำให้พืชมีอาการรุนแรงมากที่สุด เมื่อนับจำนวนต้นตั้งต้นที่รอดชีวิตหลังจากปนสารสกัดครบ 3 ครั้ง พบว่า สารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 มีผลทำให้ต้นตั้งต้นรอดชีวิตน้อยที่สุด (49.11%)

ตาราง 2 ผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งที่อัตราส่วนต่าง ๆ ต่อการงอกของเมล็ดตั้งต้นและกระถินในจานเพาะเลี้ยง

อัตราส่วนของสารสกัด (น้ำหนัก/ปริมาตร)	จำนวนเมล็ดที่งอก	ร้อยละพืชที่งอก	ความยาวลำต้น (cm)	ความยาวราก (cm)
ตั้งต้น				
control	19.50 ^{a1/}	100.00	1.00 ^a	1.60 ^a
1:40	6.5 ^{0b}	33.33	0.00 ^b	0.18 ^b
1:20	0.00 ^c	0.00	0.00 ^b	0.00 ^c
1:10	0.00 ^c	0.00	0.00 ^b	0.00 ^c
กระถิน				
control	19.00 ^{a1/}	100.00	3.02 ^a	2.25 ^a
1:40	9.00 ^b	47.37	2.27 ^b	1.60 ^b
1:20	6.00 ^c	31.58	1.75 ^c	1.25 ^c
1:10	2.50 ^d	13.16	1.83 ^c	1.08 ^c

ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันตามด้วยอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ($p \geq 0.05$)

ภาพที่ 1 ผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งที่ปนทางใบต่อการเจริญเติบโตของต้นตั้งต้นที่อายุ 31 วัน (ก) น้ำกลั่น (ข) สารสกัดที่อัตราส่วน 1:40 (ค) สารสกัดที่อัตราส่วน 1:20 (ง) สารสกัดที่อัตราส่วน 1:10

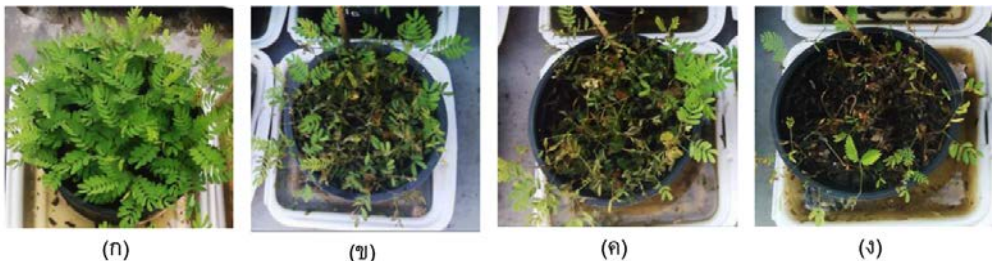
เมื่อวัดความยาวลำต้นและความยาวรากเฉลี่ยของตอยตั้ง (ตาราง 3) พบว่า สารสกัดจากต้นหมอน้อยที่อัตราส่วน 1:10 ส่งผลต่อการยับยั้งการเจริญเติบโตของต้นตอยตั้งได้ดีที่สุด โดยมีความยาวลำต้นเฉลี่ยและความยาวรากเฉลี่ยเท่ากับ 0.65 และ 5.68 เซนติเมตร สำหรับในกระถาง (ภาพที่ 2) พบว่า การพ่นสารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งทำให้ต้นกระถางมีอาการใบเหลือง ใบแห้ง และบางต้นตาย โดยสารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 ทำให้พืชมีอาการดังกล่าวรุนแรงมากที่สุด

และมีผลต่ออัตราการรอดชีวิตของต้นกระถางเท่ากับ 63.33% เมื่อเทียบกับชุดควบคุม เมื่อวัดความยาวของลำต้นและรากของกระถาง พบว่า ความยาวเฉลี่ยของลำต้นกระถางในสารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 และ 1:20 มีความยาวของลำต้นไม่แตกต่างกัน ($p \geq 0.05$) แต่แตกต่างจากชุดควบคุม ($p < 0.05$) สำหรับความยาวของรากกระถาง (ตาราง 3) พบว่า สารสกัดจากต้นหมอน้อยที่อัตราส่วน 1:10 ส่งผลทำให้รากของกระถางมีความยาวเฉลี่ยต่ำที่สุด (8.80 เซนติเมตร)

ตาราง 3 ผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งที่อัตราส่วนต่าง ๆ ที่พ่นทางใบต่อการเจริญเติบโตของต้นตอยตั้งและต้นกระถางในกระถาง

อัตราส่วนของสารสกัด (น้ำหนัก/ปริมาตร)	จำนวนพืชที่ รอดชีวิต (ต้น)	ร้อยละของพืช ที่รอดชีวิต	ความยาว ลำต้น (cm)	ความยาว ราก (cm)	ปริมาณคลอโรฟิลล์ (mg/cm)		
					Chl _a	Chl _b	Chl _{total}
ตอยตั้ง							
control	28.00 ^a	100.00	2.05 ^a	14.13 ^a	0.048 ^a	0.128 ^a	0.176 ^a
1:40	16.00 ^b	57.14	1.58 ^b	11.05 ^b	0.035 ^b	0.037 ^b	0.070 ^b
1:20	14.00 ^b	50.00	1.13 ^c	8.00 ^c	0.019 ^c	0.024 ^c	0.043 ^c
1:10	13.75 ^b	49.11	0.65 ^d	5.68 ^d	0.013 ^c	0.014 ^d	0.026 ^d
กระถาง							
control	30.00 ^a	100.00	16.23 ^a	10.73 ^a	0.266 ^a	0.113 ^a	0.368 ^a
1:40	27.00 ^b	90.00	15.20 ^{ab}	10.08 ^{ab}	0.108 ^b	0.050 ^b	0.158 ^b
1:20	24.00 ^c	80.00	14.15 ^b	9.63 ^{ab}	0.075 ^c	0.039 ^c	0.115 ^c
1:10	19.00 ^d	63.33	13.30 ^b	8.80 ^b	0.015 ^d	0.020 ^d	0.103 ^c

ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันตามด้วยอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT ($p \geq 0.05$)

ภาพที่ 2 ผลของสารสกัดจากต้นหมอน้อยแห้งที่พ่นทางใบต่อการเจริญเติบโตของต้นกระถางที่อายุ 31 วัน (ก) น้ำกลั่น (ข) สารสกัดที่อัตราส่วน 1:40 (ค) สารสกัดที่อัตราส่วน 1:20 (ง) สารสกัดที่อัตราส่วน 1:10

จากการทดลองจะเห็นได้ว่า สารสกัดจากต้นหมอนน้อยแห้งส่งผลต่อการงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าทั้งต้นตอตั้งและกระถิน แสดงว่า ต้นหมอนน้อยนั้นมีการสร้างสารอัลลีโลพาทีที่มีผลต่อการงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของพืชชนิดอื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้มข้นของสารสกัดสูง โดยสารที่มีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญเติบโตของต้นกล้าส่วนใหญ่มีกลไกในการยับยั้งการแบ่งเซลล์และการยึดตัวของเซลล์ จึงทำให้การงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของพืชทดสอบลดลง สอดคล้องกับรายงานของ Ali et al. (2013) ที่ศึกษาความเป็นพิษต่อพืชของสารสกัดจาก *Rhynchosia capitata* ที่มีผลต่อการงอกและการเจริญเติบโตของต้นถั่วเขียว โดยการสกัดสารจากส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ใบ ลำต้น ผล ส่วนของพืชทั้งต้น และราก พบว่า สารสกัดมีผลต่อการดูดซึมน้ำเข้าสู่เมล็ดถั่วเขียว ส่งผลให้เกิดการยับยั้งการงอกของเมล็ดขึ้น และยังพบว่า สารสกัดจากใบตรจพบปริมาณของสารฟีนอลิกสูงกว่าสารสกัดจากส่วนอื่น ๆ ดังนั้นสารสกัดจากใบของ *Rhynchosia capitata* ทำให้เกิดการยับยั้งการงอกของเมล็ดถั่วเขียวมากที่สุด ซึ่งเมื่อเมล็ดถั่วเขียวถูกขัดขวางการดูดซึมน้ำ จะทำให้กิจกรรมของเอนไซม์โปรตีเอส (protease) ภายในเมล็ดลดลง โดยเอนไซม์นี้มีบทบาทสำคัญในการย่อยโปรตีนระหว่างการงอกและเกี่ยวข้องกับ การดูดซึมน้ำของเมล็ด สำหรับการเจริญของต้นกล้าถั่วเขียว พบว่า เศษซากของต้น *Rhynchosia capitata* ที่ผสมกับดินในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน มีผลต่อการยับยั้งความยาวราก ความยาวต้น น้ำหนักแห้งของต้น และน้ำหนักแห้งรวมของต้นถั่วเขียว โดยเฉพาะที่อัตราส่วนของเศษซากของต้น *Rhynchosia capitata* ที่ 4% มีผลต่อการยับยั้งต้น-

กล้าถั่วเขียวมากที่สุด

เมื่อนำใบตอตั้งและกระถินไปวิเคราะห์ปริมาณคลอโรฟิลล์ เอ คลอโรฟิลล์ บี และคลอโรฟิลล์รวม (ตาราง 3) พบว่า สารสกัดจากต้นหมอนน้อยแห้งทุกอัตราส่วนมีผลทำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ทุกชนิดของใบพืชทดสอบลดลง สำหรับใบตอตั้งพบว่า สารสกัดจากต้นหมอนน้อยแห้งที่อัตราส่วน 1:10 ทำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ เอ (Chl_a) คลอโรฟิลล์ บี (Chl_b) และปริมาณคลอโรฟิลล์รวม (Chl_{total}) ลดลงมากที่สุดเหลือเพียง 0.013 0.014 และ 0.026 มิลลิกรัม/เซนติเมตร ตามลำดับ ซึ่งในกระถินก็พบว่า สารสกัดจากต้นหมอนน้อยแห้งที่อัตราส่วน 1:10 จะทำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ เอ คลอโรฟิลล์ บี และปริมาณคลอโรฟิลล์รวมลดลงมากที่สุดเช่นกัน โดยมีค่าเท่ากับ 0.015 0.020 และ 0.103 มิลลิกรัม/เซนติเมตร ตามลำดับ สอดคล้องกับรายงานของ Elisante et al. (2013) ที่ศึกษาผลของสารสกัดจากเมล็ดและใบของต้นลำโพง (*Datura stramonium*) ต่อปริมาณคลอโรฟิลล์ของถั่ว *Neonotonia wightii* และหญ้า *Cenchrus ciliaris* พบว่า สารสกัดจากต้นลำโพงมีผลต่อการลดปริมาณคลอโรฟิลล์ที่ใบของพืชทดสอบทั้งสองชนิด แสดงว่า สารสกัดจากเมล็ดและใบของต้นลำโพงมีสารอัลลีโลพาทีอยู่ ซึ่งจะช่วยลดความสามารถในการสะสมคลอโรฟิลล์ที่ใบของพืชทดสอบลงตามปริมาณความเข้มข้นของสารสกัดที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น จากการทดสอบผลของสารสกัดจากต้นหมอนน้อยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นตอตั้งและกระถินในกระถาง พบว่า ต้นตอตั้งและกระถินที่ได้รับการฉีดพ่นสารสกัดจากหมอนน้อยมีความยาวต้นและความยาวรากลดลง เนื่องจากสารสกัดจากต้นหมอนน้อยมีสารอัลลีโลพาที ซึ่งมีผลลดการสะสมคลอโรฟิลล์ในใบ

พืช ส่งผลทำให้ใบพืชเกิดกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสงไม่เต็มที่ ทำให้การสร้างอาหารของพืชลดลง ดังนั้นการเจริญเติบโตของต้นต้อยติ่งและต้นกระถินจึงลดลงด้วย

สรุปผลการทดลอง

1. สารสกัดจากต้นหมอนน้อยทั้งต้นสดและต้นแห้งในทุกอัตราส่วนมีผลทำให้ความยาวรากของหอมและดัชนีการแบ่งเซลล์ (MI) ลดลง โดยเมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัดมากขึ้น ความยาวรากของหอมและค่า MI จะลดลงมากขึ้น โดยเฉพาะสารสกัดจากต้นหมอนน้อยแห้ง

2. สารสกัดจากต้นหมอนน้อยแห้งมีผลต่อการงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้อยติ่งและกระถิน โดยสารสกัดจากต้นหมอนน้อยที่อัตราส่วน 1:10 และ 1:20 ให้ผลการยับยั้งการงอกของเมล็ดต้อยติ่งได้อย่างสมบูรณ์และเมล็ดที่แช่ในสารสกัดที่อัตราส่วน 1:40 มีเฉพาะรากเท่านั้นที่งอกออกมา แต่ในเมล็ดกระถินพบว่าสารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 มีผลยับยั้งการงอกได้ดีที่สุด รองลงมาคืออัตราส่วน 1:20 และ 1:40 ตามลำดับ

3. ผลของการทดสอบการพ่นสารสกัดจากต้นหมอนน้อยให้แก่ต้อยติ่งและกระถิน พบว่าสารสกัดที่อัตราส่วน 1:10 ทำให้ต้นต้อยติ่งและกระถินมีร้อยละการรอดชีวิตน้อยที่สุด นอกจากนี้สารสกัดจากหมอนน้อยทุกอัตราส่วนมีผลยับยั้งการเจริญเติบโตด้านความยาวของลำต้น ความยาวราก และปริมาณคลอโรฟิลล์ เอ คลอโรฟิลล์ บี และคลอโรฟิลล์รวมของต้อยติ่งและกระถินด้วย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากโครง-

การวิจัยบูรณาการนักศึกษาและอาจารย์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและความเป็นเลิศทางวิชาการ ประจำปี 2560

เอกสารอ้างอิง

Ali, H. H., Tanveer, A., Nadeem, M. A., Javaid, M. M., Kashif, M.S., and Chadhar, A. R. (2013). Allelopathic effects of *Rhynchosia capitata* on germination and seedling growth of mungbean. **Planta Daninha** 31(3): 501–509.

Chatiyanon, B., Phornphisutthimas, S. and Wongwattana, C. (2014). Effects of water extracts from *Hemigraphis alternata* (Burm. f.) T. Anderson on seed germination and growth of *Raphanus sativus* L. var. *longipinnatus* L.H. Bailey and *Oryza sativa* L. **Journal of Research Unit on Science, Technology and Environment for Learning** 5(1): 94–100. (in Thai)

Elisante, F., Tarimo, M. T., and Ndakidemi, P. A. (2013). Allelopathic effect of seed and leaf aqueous extracts of *Datura stramonium* on leaf chlorophyll content, shoot and root elongation of *Cenchrus ciliaris* and *Neonotonia wightii*. **American Journal of Plant Sciences** 4(12): 2332–2339.

Fachinetto, J. M., Bagatini, M. D, Silva, A. C. F., and Tedesco, S. B. (2007). Cytotoxic effects of infusions (tea) of *Solidago microglossa* DC. (Asteraceae) on the cell cycle of *Allium cepa*. **Brazilian Journal of Pharmacognosy** 19(2B): 632–636.

- Gadano, A., Gurni, A., López, P., Ferraro, G., and Carballo, M. (2002). *In vitro* genotoxic evaluation of the medicinal plant *Chenopodium ambrosioides* L. **Journal of Ethonopharmacology** 81(1): 11–16.
- Hopkins, W. G., and Hüner, N. P. A. (2003). **Introduction to Plant Physiology**. 3rd ed. New York: Wiley.
- Moran, R. (1982). Formulae for determination of chlorophyllous pigments extracted with N, N-dimethylformamide. **Plant Physiology** 69(6): 1376–1381.
- Rice, E. L. (1984). **Allelopathy**. 2nd ed. Orlando: Academic.
- Rizvi, S. J. H., and Rizvi, V. (1992). **Allelopathy: Basic and Applied Aspects**. London: Chapter & Hall.
- Yan, Z. Q., Wang, D. D., Ding, L., Cui, H. Y., Jin, H., Yang, J. S., and Qin, B. (2015). Mechanism of artemisinin phytotoxicity action: Induction of reactive oxygen species and cell death in lettuce seedlings. **Plant Physiology and Biochemistry** 88: 53–59.